

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2000/14/ES o sblížení právních předpisů členských států týkajících se emisí hluku zařízení, která jsou určena k použití ve venkovním prostoru, do okolního prostředí

KOM(2005) 370 v konečném znění – 2005/0149 (COD)

(2006/C 28/23)

Dne 16. září 2004 se Rada, v souladu s článkem 95 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci výše uvedené.

Dne 27. září 2005 předsednictvo Výboru pověřilo Specializovanou sekci „Zemědělství, rozvoj venkova, životní prostředí“ přípravou práce Výboru na tomto tématu.

Vzhledem k naléhavé povaze práce Evropský hospodářský a sociální výbor jmenoval pana Antonella PEZZINIHO hlavním zpravodajem na 421. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. října 2005 (jednání ze dne 27. října), a přijalo následující stanovisko 81 hlasem pro, 1 hlasem proti a 3 členové se zdrželi hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) vítá návrh Komise pozměnit směrnici 2000/14/ES („směrnice o hluku“) (1).

1.2 EHSV využívá této příležitosti a zdůrazňuje, že hlavní zdroje hluku ve stavebnictví, zahradnictví a lesním hospodářství jsou stroje a zařízení vyjmenované ve směrnici 2000/14/ES a že technické informace a záruky konstruktérů těchto zařízení jsou zásadní pro správné řízení hluku ze strany zaměstnavatelů.

1.3 EHSV upozorňuje dále na důležitost, kterou může mít za účelem zamezení hluku do okolního prostředí plné uplatnění směrnice 2000/14/ES, jestliže subjekty soukromých a veřejných zadavatelů včlenění do technických smluv požadavek na zařízení s nízkou hlučností.

1.4 Nakonec EHSV připomíná, že existují harmonizované normy pro měření zvukových emisí. Směrnice o hluku (2000/14/ES) je založena na zásadách a koncepci nové strategie týkající se technické harmonizace a normalizace, uvedených v prohlášení Rady ze 7. května 1985 (2) a v rozhodnutí Rady 93/465/EHS ze dne 22. července 1993 (3).

2. Odůvodnění

2.1 Tento návrh upravuje změnu směrnice 2000/14/ES Evropského parlamentu a Rady, z 8. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se emisí hluku

zařízení, která jsou určena k použití ve venkovním prostoru, do okolního prostředí („směrnice o hluku“).

2.2 Počínaje 3. lednem 2002 musí 57 druhů strojů a zařízení, které patří do působnosti směrnice, splnit její požadavky před uvedením na trh nebo do provozu v Evropském společenství.

2.3 Směrnice stanovila nejvyšší přípustné hladiny akustického výkonu a povinné označování emisí hluku u dvaceti dvou typů zařízení, u zbývajících třiceti pěti typů zařízení pak povinné označování emisí hluku.

2.3.1 Pro těchto dvacet dva typů zařízení, které musí respektovat přípustné hladiny akustického výkonu, existují dvě etapy použití. První vstoupila v platnost 3. ledna 2002 („etapa I“); druhá řada snížených nejvyšších přípustných hodnot má být používána od 3. ledna 2006 („etapa II“).

2.3.2 Pracovní skupina „WG7“ (4) jmenovaná Komisí se shodla, že pro některé typy zařízení nejvyšší určené hodnoty hluku přípustné v rámci etapy II nejsou technicky dosažitelné.

2.3.3 Z tohoto důvodu Komise navrhuje, aby se pro výše uvedená zařízení zohledňovaly pouze přípustné hladiny akustického výkonu pro etapu II. Konečné údaje budou záviset na změně směrnice o hluku v návaznosti na zprávu podle článku 20.

2.4 Pokud k takové změně nedojde, budou údaje uvedené pro etapu I platit i pro etapu II.

(1) Úř. věst. L 162, 3.7.2000, s. 1.

(2) Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.

(3) Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 23.

(4) Pracovní skupina pro zařízení určená k použití ve venkovním prostoru (expertní skupina zřízená útvary Komise).

3. Obecné poznámky

3.1 Ve vyjádření pozitivního názoru na návrh pozměnění směrnice 2000/14/ES je dobře zdůraznit **dva relevantní aspekty**:

3.2 **První aspekt** se týká zachování a potvrzení trendů obsažených ve směrnici 2000/14/ES vzhledem k tomu, že předložený návrh na úpravu by měl doplnit sérii opatření Společenství vztahující se na zvukové emise způsobené hlavními zdroji hluku (především vozy silniční a železniční dopravy a jejich příslušnou infrastrukturou, letadly, zařízeními používanými ve venkovním prostoru, průmyslovým zařízením, mobilním zařízením) a vytvořit základ pro vypracování doplňujících krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých opatření.

3.2.1 Směrnice je totiž v souladu s příslušným nařízením, které se vztahuje na zvukové emise některých kategorií zařízení:

- **směrnice** Rady 70/157/EHS ze 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se přípustné hladiny akustického tlaku a výfukového systému motorových vozidel,
- **směrnice** Rady 77/311/EHS z 29. března 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hladiny akustického tlaku kolových zemědělských a lesnických traktorů působícího na řidiče,
- **směrnice** Rady 80/51/EHS z 20. prosince 1979 o omezení hlukových emisí podzvukových letounů a její doplňující směrnice,
- **směrnice** Rady 92/61/EHS z 30. června 1992 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel,
- **směrnice** 2000/14/ES Evropského parlamentu a Rady z 8. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se emisí hluku zařízení, která jsou určena k použití ve venkovním prostoru, do okolního prostředí.

3.2.2 Předtím než se zkonsolidovala politika životního prostředí, byla opatření na ochranu před znečištěním hlukem zaměřena nejen na ochranu životního prostředí, ale obzvláště na provádění zásad volné hospodářské soutěže a volného pohybu zboží ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. března 2002, věc C-27/00 a C-122/00.

3.2.3 Zdá se, že v předloženém návrhu jsou požadavky na ochranu životního prostředí a zachování volného trhu dobře přizpůsobené.

3.3 **Druhým aspektem** je spojitost návrhu s programy, aktivitami a cíly schválenými EU na ochranu životního prostředí a zdraví/ochranu před znečištěním hlukem.

3.3.1 V rámci politiky Společenství je nutno dosáhnout vysoké úrovně ochrany zdraví a životního prostředí a jedním z cílů, který je nutno v této souvislosti sledovat, je ochrana před znečištěním hlukem.

3.3.2 V zelené knize o budoucí politice ve vztahu k znečištění hlukem Komise označila hluk jako jeden z největších problémů životního prostředí v Evropě.

3.4 Návrh Komise se zařazuje přímo do zavedených akcí v provádění akčních programů a evropské strategie pro životní prostředí a zdraví, stanovené v závěrech Rady Evropské unie z 27. října 2003.

3.4.1 V této souvislosti je nutno připomenout, že se Společenství účastnilo boje proti znečištění hlukem prostřednictvím směrnice 2002/49, základním aktem, který usměrňuje a specifikuje kritéria ke stanovení přípustné hladiny hluku v okolním prostředí.

3.5 Instituce Společenství stanovily **obecné metody hodnocení** a poskytly představu o mezních hodnotách. Je pak na členských státech, aby stanovily mezní hodnoty ve vztahu k různým urbanistickým zónám a postupovaly ve sladění s předpisy vnitrostátními.

3.5.1 Přijetí obecných kritérií pro stanovení bylo nutné, protože by se v opačném případě mohlo stát, že by výsledky vztahující se na hladinu přípustného hluku byly v různých státech různé, takže by například bylo možno nepovolit tranzit některým druhům vozidel nebo letadel a omezovat jejich použití na vnitrostátním území.

3.6 Směrnice 2002/49 má za cíl boj proti znečištění hlukem a klade si jako prioritu odstranění škodlivých dopadů na člověka, vystaveného hluku okolního prostředí.

3.6.1 Pokud jde o vystavení **zvýšenému hluku během pracovní činnosti**, jež může způsobit nenapravitelné škody sluchu a být dokonce příčinou pracovních úrazů, jsou na toto téma směrnice o minimálních požadavcích vzhledem ke zdraví a bezpečnosti:

- **Směrnice 89/391/EHS** Rady z 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci,
- **Směrnice 2003/10/ES** Evropského parlamentu a Rady z 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost

a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (**hlukem**),

- **Směrnice 89/655/EHS** Rady z 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání osobních ochranných prostředků zaměstnanci při práci. Pro všechny činnosti, které způsobují hluk, tyto směrnice stanovují, že zaměstnavatel musí zajistit činnosti tak, aby vystavení hluku bylo co nejnižší, obzvláště aby se používalo zařízení s nízkou hlučností a aby se prováděly kontroly u zdroje hluku za účasti zaměstnanců.

V Bruselu dne 27. října 2005.

předsedkyně
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Anne-Marie SIGMUND
